

lige andre Stattelove her, lad os da se, hvorledes det ser ud til den Tid, og skulde vi ikke være i Stand til at skaffe Pengemidler tilveie til at blive færdige, have vi ogsaa andrel. Veie, ad hvilke vi kunne indvinde Noget. Jeg tror virkelig ikke, at der set fra et finantsielt Standpunkt vil være nogen Fare derved. Men til hoed der er Udtaal om den politiske Side af Sagen, skal jeg endnu kun sige et Par Ord, idet jeg kan slutte mig til de Bemærkninger, som fra denne Side ere fremkomne her i Thinget. Det er jo ganske vist, at det sole vi Alle, at der over vor politiske Himmels høiterte Skjer, som gjøres Lusten, baade kommer og bekymret og høist ubehagelig, at leve i men hvile- ion. Indskydelse dette her have paa dette Spørgs- maal, er jo en ganske anden Ting. Skulde der ud af disse tunge Skjer komme Syn, skulde det se en eller anden af Lovgivningsmagtens Afdelin- ger noget Meinesteligt, hvad jeg haaber ikke vil ske, saa vil, hvilket Udfald der end maatte komme af en saadan Forandring, min Stilling, og jeg haaber den ærede Medlemmers Stilling i det Hele til dette Spørgsmaal være affrattet den samme. Men overfor den ærede Ordfører maa jeg gjøre opmærksom paa, at han har gjort sig skyldig i en ligefrem Feil, idet han sagde, at under den nuvæ- rende politiske Forhold vilde vi ikke give Regjerin- gen en saa stor Bevilling. Det gjør ikke noget, sagde den ærede Ordfører, thi begynde vi paa Skibet om et Aars Tid, maa vi nemme saa me- get raskere paa, for at gjøre det færdigt til den Tid, som her er paaregnet. Nei, det er netop dette, som ikke kan gjøres, dersom vi ville have Skibet færdigt til 1876, i nogenlunde rimelig Tid. Der har allerede paa de vedkommende Steder væ- ret debatteret længe nok om dette Skib, og det bør ikke udsættes længere, at begynde paa det. Ville vi have det færdigt, bør vi begynde strax. Der er en vis Tid, baade paa vort Værft og udenfor vort Værft, baade i Indlandet og i Ud- landet nødvendig for saadanne Ting til at gjøre dem færdige. Jeg tror, at vort Værft er i Stand til at bygge Skibet færdigt i samme Tid som Ud- landet under Forudsætning af, at man bevilger de fornødne Pringe, men den nødvendige Tid maa staffles tilveie, og jeg kan ikke se, at man vil være i Stand til at bygge Skibet færdigt til Somme- ren 1876, uden strax at begynde paa det. Endelig skal jeg endnu kun tilføie, at aldrig have vi, saa ofte som vi have kæmpet her om de Nybygninger, der skulle skrives til under Flaaden, i teknisk Henseende eller fra Fagmændenes Side været saa heldigt stillede, som vi ere netop i dette Dieblik. Jeg erindrer aldrig, at der har været saa megen Enighed tilfiede fra den, som vi dog maa anse for den kompetente Side, om det, hvor- paa der skal begyndes, som netop i dette Dieblik. Dengang vi sidst debatterede derom, da den Kamp fandt Sted, som jeg før talte om, da

var der Uenighed mellem den høitærede Ma- rineminister og hans nærmest staaende Raadgi- vere og forskjellige Medlemmer af Thinget. Det var en meget interessant og paa en vis Maade en meget behagelig Kamp at føre, den fastede et vist Liv over dette Spørgsmaal. Men denne Kamp have vi nu ikke, idet det høie Thing vil se, at der mellem Regjeringen og os her i Salen, som staa dette Spørgsmaal nærmest, hersker fuld- stændig Enighed, og dette forekommer mig ogsaa at være et Moment, som det er vel værd at lægge Mærke til, naar der er Tale om en Bevilling af denne Bestaffenhed. Mit principale Standpunkt er Forslaget under Nr. 65, og det subsidiære er, at man i Alt Fald, som ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns Sde Valgfreds freihaveede, vil forfatte det Forslag, der er stillet af Udvalgets Mødtal under Nr. 44, saaledes, at man, naar vi skride til en Nybygning, maa faae Lov til at begynde paa den Slags Nybygning med Hensyn til hvilken Alle ere enige om, at den vil være en Tilvægt til Flaaden, enten den bliver tidligere eller senere færdig.

Fernansen: Jeg ønskede blot at sige nogle faa Ord angaaende min Afstemning over det For- slag, der er stillet af den høitærede Marineminister under Nr. 65 og tiltraadt af Udvalgets Mindre- tal. Siden jeg første Gang saae dette Forslag opført paa Stemmelisten, har det været Genstand for min særlige Ofsertante; jeg har i mit Indre alvorslig overveiet Grunden for og imod dette Forslag, og jeg skal ærlig indrømme, at jeg lige indtil i Dag har været mest tilbøielig til at tro, at jeg maatte stemme Nei dertil, og det ikke blot af den finantsielle Grund, skøndt jeg indrøm- mer, at den, som den ærede Ordfører ogsaa ud- talte, ikke har saa lidt at betyde, for os ved Si- den af de andre store Udgifter, vi have at bære til vort Forsvarsvesen, men der var tillige en anden Grund, den nemlig, at jeg har været især med at tabe Troen paa Panderskibes Fremtid, og da navnlig paa de Panderskibe, som vi her have lagt os efter, og som vi ifølge vore Forhold kunne lægge os efter. Det forekommer mig nemlig, at det vilde være forogjæves for os at ville forsøge paa at hamle op i den Bøddestrid, der finder Sted om de større og sværere Pandere med de andre store Sømagter, og ved Siden heraf skal jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at der har været noget andet, som har lagt et Tryk paa min Afstemning med Hensyn til Søværnet i lang Tid, og det er, at det er forekommet mig, at jeg ikke ret har kunnet spøre nogen Enighed inellem de ledende Kræfter i selve Søværnet og derfor heller ingen Enhed og Kraft. Jeg har saa ofte sagt til mig selv: Du kommer aldrig til at stemme med Glæde for nogen Bevilling til vort Søværn, før- end den Tid kommer, at vi kunne give Pandseret Uffed og bygge Træskibe med hele Vægten lagt